

دولت احمدی نژاد

بدنبال آغوش

سازمان تجارت جهانی

هدایت احمدی

میرکاظمی وزیر بازرگانی: "۱۵۲ کشور دنیا تعرفه ها را کاهش دادند و ورشکست نشده اند!" روزنامه کار و کارگر ۲۶ فروردین ۱۳۸۷، شماره ۴۹۴۸.

۱- بهشت موعود در ۱۵۲ کشور های جهان: بهتر بود وزیر بازرگانی دولت احمدی نژاد که از سازمان تجارت جهانی پشتیبانی می کند و اطاعت از دستورات استعماری آن را بهشت موعود کشور های باصطلاح جهان سوم می داند با تعدادی مثال و شرح حال اقتصادی آنها از جمله ترکیه، پاکستان، عربستان سعودی، مصر و بهشت موعود های دنیا را روشن می کرد.

۲- وزیر بازرگانی دولت نهم به ما کارگران بگوید که از ۵۰ کشور امریکای لاتین، از حدود ۵۰ کشور افریقایی، از حدود ۵۰ کشور خاورمیانه و آسیایی چند کشور در این بهشت قرار دارند. (کل کشور های جهان حدود ۱۹۰ کشور می باشند.) تا جایی که من می دانم فقر از سر و کول مردم امریکای لاتین، از سر و کول مردم افریقایی، از سر و کول اکثریت مردم آسیا و خاورمیانه بالا می رود.

۳- می گویند که " داشت مورچه را آب می برد فکر می کرد که دارد دنیا را آب می برد" میر کاظمی نیز چون از سر و کول خودش و هم خطی هایش - بازاریان و میدان داران و وارداتی ها و نیز کارتل های بین الملل و شرکتهای چند ملیتی نظامی و نفتی و بانکی ثروت و سرمایه غارت شده ۵۰۰ ساله دنیا از سر و کول شان بالا می رود فکر می کند که از سر و کول ۱۵۲ کشور های جهان و مردم ۱۵۲ کشور دنیا بالا می رود.

۴- حتما ۱۰۰۰ میلیارد دلار پول نفت ۳۰ سال عمر جمهوری اسلامی ایران مقدار زیادی به جیب هم خطی های وزیر بازرگانی رفته است که فکر می کند بهشت موعود در پیوستن به سازمان تجارت جهانی (سازمان استعماری که کشور های استعماری از جمله امریکا و اروپا و کشور های سرمایه داری بزرگ آنرا برای هر چه غارت بیشتر مردم کشور های عقب افتاده منجمله ایران درست کرده اند.) است.

۵- وزیر بازرگانی، یا نمی داند و یا خودش را به نادانی می زند که ۱۰۰۰ میلیون نفر (یک میلیارد نفر) زیر خط فقر، ۶۰۰ میلیون نفر بیکار، ۲۵۰ میلیون نفر کودک کار، ۲ تا ۳ میلیون زنان خیابانی، ۵۰ میلیون زن و مرد ایدزی و... در دنیا محصول سازمان تجارت جهانی و به وجود آورندگان استعمارگر آن است که حداقل ۲۰۰ سال است مردم دنیا را دارند غارت می کنند و استعمار می کنند.

۶- میر کاظمی نمی داند و یا خودش را به نادانی می زند که سازمان تجارت جهانی برای کشور هایی مفید است که دارای تولید پیشرفته صنعتی و کشاورزی و قابل رقابت در سطح جهانی می باشند نه برای ما، که نمی توانیم یک اتومبیل ملی تولید کنیم، اتومبیل، ماشین آلات را از ژاپن، فرانسه، کره جنوبی و... وارد می کنیم و رویهم می بینیم - و آن هم بصورت بسیار ناقص و کج و کوله- به عنوان صنعت ملی تحویل ملت شهید پرورمان! می دهیم و صدایمان هم در نمی آید.

۷- سازمان تجارت جهانی و ماهیت آن:

الف: قبل از هر چیز لازم است گفته شود در نظام های سرمایه داری- منجمله کشور های اروپایی، ایالات متحد امریکا، ژاپن، کانادا و...- اولین مشکل و مهم ترین مسئله گره ای مشکل بازار و دسترسی به بازار جهت فروش کالا های تولیدی می باشد. به عبارت دیگر در کشور های سرمایه داری پیشرفته "بحران اضافه تولید" در ۲۰۰ سال گذشته همیشه باعث بزرگترین درگیری ها و جنگ ها منجمله جنگ جهانی اول و دوم بوده است. به قول ما روستائیان "دعوا سر بازار است و بس".

ب: جهت حل مشکل بازار لازم است هیچ کشوری تولید نکند و بیشتر کشور ها جزء مصرف کننده ها باشند. چطور؟ و چگونه؟ تاسیس سازمانی استعماری و دهن پر کن بنا م "سازمان تجارت جهانی"

پ: طبق مقررات سازمان تجارت جهانی (ظاهرا) اعضا و کشور های عضو می توانند هر چه دلشان خواست تولید کنند و هر جا که دلشان خواست ببرند و بهر قیمتی که دلشان خواست به فروش برسانند.

مسئله این سازمان برای کشورهای که دارای تکنولوژی پیشرفته هستند و در عین حال می توانند به نیروی کار ارزان دسترسی داشته باشند و در نتیجه هزینه تولید خود را از همه کمتر در آورند، مفید خواهد بود و به دردشان می خورد.

ت: بر خلاف تصور میرکاظمی تمام ۱۵۲ کشور عضو سازمان تجارت جهانی نمی توانند از این سازمان بهره ببرند، تعدادی از کشور ها- منجمله کشور های پیشرفته سرمایه داری منجمله گروه ۷ (۸) و تعدادی از کشور های دیگر از جمله چین و...- شدیداً منتفع می شوند و می توانند تولیدات خود را در این بازار آب کنند.

ولی تعداد زیادی از این کشور ها از جمله کشور های افریقایی، کشور های امریکای لاتین، و بیشتر کشور های آسیایی از جمله جمهوری اسلامی ایران (با توجه به تکنولوژی بسیار نازل و بالا بودن هزینه تولیدات آنها) تنها بهره شان از سازمان تجارت جهانی نابودی تولید داخلی، ورشکستگی، نابودی اشتغال، افزایش سرسام آور بیکاری، فقر و... می باشد.

۸- نابود کنندگان تولید و اشتغال (بوجود آوردن بیکاری و فقر) در جمهوری اسلامی ایران: چنانچه پیداست طرفداران سازمان تجارت جهانی و طرفداران "واردات" در جمهوری اسلامی ایران و نیز طرفداران و اجرا کنندگان طرح "کاهش تعرفه واردات و به صفر رساندن تعرفه واردات" در دولت نهم منجمله وزیر بازرگانی و... در حقیقت همان طرفداران استعمار و همان طرفداران "زنده باد امریکا" هستند.

فقط می ماند که این طرح و برنامه- کاهش تعرفه ها و به صفر رساندن تعرفه ها- آگاهانه است و یا نا آگاهانه، که به نظر می رسد در اصل جریان زیاد تغییری نمی دهد، چنانچه پیداست. آنچه مهم است نابودی تولید داخلی و ایجاد بیکاری و فقر است در عمل که اتفاق افتاده و در حال انجام است. در حقیقت یک "کودتای خزنده". برای ورود به سازمان تجارت جهانی برای جمهوری اسلامی ایران چه موقع مفید است؟ چنانچه از تمام صحبت ها فوق بر می آید زمانی می توانیم وارد سازمان تجارت جهانی بشویم که قادر باشیم از نظر صنعتی و کشاورزی به تولیدات قابل رقابت در سطح جهان برسیم، که این خود نیازمند مطلب دیگری است.